

JULIUSZ SŁOWACKI

**Do pastereczki
siedzącej na
druidów kamieniach
w Pornic nad
oceanem**

JULIUSZ SŁOWACKI

Do pastereczki siedzącej na Druidów kamieniach w Pornic¹ nad oceanem

Jak ty mi jesteś wdzięczna²,
Duszczyko moja mała,
Słoneczna i miesięczna,
Prawie bez krwi i ciała.
Gdyś wysoko siadała
Z główką w zorzy pierścieniach,
Na Druidów³ kamieniach,
Śród jałowcowych krzaków
Ćwieki twoich chodaków
Błyskały mi na lice
Jako dwa półksiężycy
Czerwoną zorzą ranną;
I byłaś mi zarazem
Chłopieczką i Dyjanną⁴,
Zjawieniem i obrazem,
Kochanką i dziecięciem,
Smutkiem — i niebowzięciem.

Włoski twoje jak zboże
Złote i przezroczyście
Wiatr unosił na morze,
A we włoskach ogniste
Ranunkuły⁵ z doliny,
Jak maki Ukrainy,
Zdawały się ogniami,
Które tobie do lica
Przypięła upiorzyca
Śpiąca w grobie pod nami.

Za tobą — szafir mórz
Dzielił kibić⁶ na dwoje;

¹*Pornic* — miasteczko w Bretanii w płn-zach. Francji; w XIX w. popularne kąpielisko. [przypis edytorski]

²*Jak ty mi jesteś wdzięczna* — W później ustalonej wersji wiersza (w: Juliusz Słowacki, *Dzieła wszystkie*, red. J. Kleiner, Wrocław 1960, t. XII, cz. I, s. 188) tekst poniższy poprzedzony jest dwiema strofami: *Boże, błogosław tej małej pastercy/ Na druidycznych siedzącej kamieniach/ Tak że jej głowa w zorzowych płomieniach/ Była... a za nią morza pas — po serce./ A jej chodaki na białych krzemieniach/ Podkute jasnym ćwiekiem w półmiesiące./ A włoski złote z wiatrem igrające./ A jakieś przeszłe anielstwo w spojrzaniach. Błogosław miejscu, gdzie ona usiadła/ I o swej nędzy mówiąc lzy perłowe/ Lała — i perły te nieszczęśne jadła./ Albowiem w dziecku tym słyhać królowę/ Ducha, która tu w nieszczęście popadła/ I na ciernisku położyła głowę.* [przypis edytorski]

³*druuid* — a. druida; staroż. kapłan celtycki; druidzi przewodniczyli obrzędowi rel., sprawowali sądy oraz przepowiadali przyszłość. [przypis edytorski]

⁴*Dyjanna* — właśc. Diana, rzym. odpowiedniczka bogini Artemidy w mit. gr.; bliźniaczej siostry Apollina, dziewiczej bogini łowów, lasów, zwierząt i dzikiej przyrody. [przypis edytorski]

⁵*ranunkul* — rodzaj kwiatu o barwie żółtej lub pomarańczowej. [przypis edytorski]

⁶*kibić* — tułów kobiety od ramion do bioder; stan, talia. [przypis edytorski]

Nad głową — jak zawoje
Jutrzenki pełne róż
I chwasty w dyjamentach
 Okolo ciebie skrzyły,
A ty na monumentach
 Stróżka — i duch mogiły,
Z niewinnością na licach,
Z nóżkami na księżycach.

Księżyc

Ten utwór nie jest objęty majątkowym prawem autorskim i znajduje się w domenie publicznej, co oznacza że możesz go swobodnie wykorzystywać, publikować i rozpowszechniać. Jeśli utwór opatrzony jest dodatkowymi materiałami (przypisy, motywy literackie etc.), które podlegają prawu autorskiemu, to te dodatkowe materiały udostępnione są na licencji Creative Commons Uznanie Autorstwa – Na Tych Samych Warunkach 3.0 PL.

Źródło: <http://wolnelektury.pl/katalog/lektura/do-pastreczki-siedzacej-na-druidow-kamieniach-w-pornic-nad-oceanem>

Tekst opracowany na podstawie: Juliusz Słowacki, Dzieła Juliusza Słowackiego. Pierwsze krytyczne wydanie zbiorowe, t. I., Wiersze drobne, wyd. Bronisław Gubrynowicz, Lwów 1909

Wydawca: Fundacja Nowoczesna Polska

Publikacja zrealizowana w ramach projektu Wolne Lektury (<http://wolnelektury.pl>). Reprodukacja cyfrowa wykonana przez Bibliotekę Narodową z egzemplarza pochodzącego ze zbiorów BN.

Opracowanie redakcyjne i przypisy: Aleksandra Sekuła, Marta Niedziałkowska.

Okładka na podstawie: janoma.cl@Flickr, CC BY 2.0

Wesprzyj Wolne Lektury!

Wolne Lektury to projekt fundacji Nowoczesna Polska – organizacji pożytku publicznego działającej na rzecz wolności korzystania z dóbr kultury.

Co roku do domeny publicznej przechodzi twórczość kolejnych autorów. Dzięki Twojemu wsparciu będziemy je mogli udostępnić wszystkim bezpłatnie.

Jak możesz pomóc?

Przełącz 1% podatku na rozwój Wolnych Lektur: Fundacja Nowoczesna Polska, KRS 0000070056.

Dołącz do Towarzystwa Przyjaciół Wolnych Lektur i pomóż nam rozwijać bibliotekę.

Przełącz darowiznę na konto: [szczegóły na stronie Fundacji](#).